

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Svcqvet E Societate Iesv Via Vitæ Æternæ

Sucquet, Antoine

Antverpiae, 1630

Cap. 26. de temporis habenda ratione

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54856](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54856)

stitutum licet, ut omnibus omnia fiat.

Nonò, nec statim ad summa veniat, sed gradatim ac suauiter ad ulteriora promoveat.

Decimò, capacitati hominis multùm se attemperet.

*Vitanda in
conversa-
sione.*

Si quis enim in guttur multa simul infundere nitatur, effundet potiùs quàm infundat.

Vndecimò, cavendum esse dicebat, ne vitia in nobis deprehendantur: ut sunt excessus in cibo, potu, hyperbolæ, vanitates, rixæ, motus inconcinni ac gestus: hæc enim uti existimationi non parùm detrahunt, ita minuunt amorem. In exteriori itaque homine concentum & compositionem magnam (signum animi compositi) requirebat. *Dignatus es*, ut sup. pag. 10.

JACVLATORIÆ.

1. Corint. 4. *Sic nos existimet homo ut ministros Christi, & dispensatores mysteriorum Dei.*

Philip. 4. *Modestia vestra nota sit omnibus hominibus.*

Matth. 5. *Sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, & glorificent Patrem vestrum qui in calis est.*

CAPVT XXVI.

Meditatio de Temporis ratione habendâ, & ejusdem accuratâ distributione.

QUEMADMODVM vides in universo suis temporibus, pondere, numero & mensurâ definita esse omnia, & accuratissimè, ita & in te microcosmo fieri convenit, temporisque maximam haberi rationem, ac te vitam ejusque partes ad illud dimetiri. estque hoc præsidium ad pietatem minimè vulgare.

COMPOSITIO LOCI, considerare velut in solitudine cælorum ordinatissimos motus, & ut omnia velocissimè transeant, itaque ut post momenta singula nihil sit recuperabile eorum quæ fuerunt in æternum.

PUNCTVM I. Considera primò ordinationem Dei & voluntatem, quâ suo tempore creata hîc oriri & occidere voluit, & accuratissimè tempora esse definita, &
signa

signa eorum, & imitare quantum potes. Secundò, *Temporis*
quàm sit tempus vitæ nostræ incertum, quàm breve, si *brevitas, in-*
comparetur ad longissimam æternitatem. Tertio, per *certitudo,*
singula momenta æternum gloriæ pondus, aut pœna- *pretium.*
rum tibi accedere. merita enim coronabuntur æter-
num, & peccata etiam levia æternum punientur in iis
qui reprobi fuerint. Quarto, vide quanta habeatur ra-
tio à sæculi filius mercatus, occasionis lucri alicujus;
quomodo manè evigilent, diem in laboribus consu-
mant homines, maria trajiciant, vitamque prodigant, *Serm. ad*
tu verò quid agis? Considera Quintò, omnium rerum *schol.*
tempus preciosissimum esse, & irrecuperabile: sed, *Mercatus*
eheu! ut Bernardus ait, nihil preciosius tempore, & ta- *est vita.*
men nihil hodie vilius reperitur. Transeunt dies, men-
ses, anni salutis; & nemo recogitat, nemo sibi perire
diem, & numquam rediturum causatur. Attende ve-
rò quare ita sit preciosum; quia nempe omnia illo lu-
crari, absque illo nihil possumus. Immo quamvis uni- *Damnata*
versum mundum daret homo, pro prorogando vitæ *pretiū tem-*
tempore in morte vel ad momentum, nequaquam il- *poris docent.*
lud posset comparare. quod seridè expende. Quanti *Luca 19.*
æstimarent, putas, damnati & beati unâ horâ posse vi-
vere; illi ut salutem, hi ut gloriam majorem conseque-
rentur! Ideoque exclamat Sapiencia æterna: O si cog-
novisses & tu, & quidem in hac die tuâ, quæ ad pacem
tibi! O si cognosceret homo quantum hoc vitæ tem- *Zeno.*
pore possit animæ suæ bona augere! Quid, quòd de *Democritus.*
tempore etiam Philosophi sic philosophati sunt & sen- *Seneca.*
serunt: inter quos Zeno ajebat, hominibus nihil magis
deesse quàm tempus; Democritus preciosissimum im-
pendium esse tempus. Seneca: Ita fac ergo, mi Lucili,
vindica te tibi; & tempus collige, & serva. Quem enim
mihi dabis qui aliquod precium tempori ponat, qui
diem æstimet? Expende igitur quomodo tempore tuo
utaris, cui rei preciosissimum omnium impendas, quâ
cum re commutes, fortè cum fabulis, otio, lusu, cum
pos-

posses regna acquirere, Dei gratiam augere, iuvare proximis, vocationē tuam certam per bona opera facere.

Aspera, ut sup. pag. 8. *Hæcine firmâ*, &c. ibid.

Seneca epist.
102. PUNCTVM II. Attende, ô mi frater, ante omnia quàm parum temporis superfit, quantumque tibi hætenus perierit. Secundò, quomodo illud impendendum. Monet certè Seneca eleganter: Formemus, inquit, animum, tamquam ad extremum ventum sit, nihil differamus: qui quotidie vitæ suæ manum imponit,

Ephes. 5.

*Tempus
quomodo
impenden-
dum.*

Nota bene.

*Vita est dies
mercatus, &
optima eme.*

*Temporis
ineunda ra-
tio.*

non indiget tempore. Videte verò, ait Apostolus, quomodo cautè ambuletis, non quasi insipientes, sed ut sapientes redimentes tempus, quoniam dies mali sunt, Impendere autem oportet ad salutem: ad hoc enim concessit illud Deus; atque, si hoc non fecerimus, severa ejus ratio reddenda erit. Adverte igitur quantum quotidie pietatis exercitiis tribuas temporis; an plene quod debetur illis ac divino obsequio tempus imperitatis; an his stultissimè tantum successivum, aliis optimum. Præterea, an non melius impendere posses. Quis obsecro mercatoi stramen vile emer in die mercatus, cum possit aurum, gemmas preciosas; imò regnum? Tertio, attentè cõsidera, quid unâ hora boni, quid uno die, quid constanter agere paucis hebdomadis posses in virtutis studio: & erubescere; maxime si attēdas mundanorum in rebus vilissimis incredibilem diligentiam.

Hæcine vera, ut sup. pag. 7.

PUNCTVM III. Considera quantæ dementiæ sit, omnia (vade, si lubet, per singula bene supputare quæ ad rem familiarem spectant, & tempus negligere omnium rerum preciosissimum, turpibusque & inanibus rebus impendere. Secundò, quanta ex otio isto incommoda expertus sis, & experiantur multi, qui numquam quid certi agunt, sed foruitò, velut cymbâ, quæ nullum certum portum habet, feruntur.

Exercitium

Exercitium pro temporis habendâ ratione.

EHEU quid est homo, & Creator mi? quid vita hominis? quod tempus illius? quàm breve ac preciosum sapienti, quàm vile insipienti! & tamen à momento hoc vel illo aeterna, aeterna, aeterna mea pendet felicitas, vel calamitas. Nunc propior est nostra salus, quàm cum credidimus. Ecce enim mediâ nocte clamor factus est, & audio à te & de te, **JESU** bone: Ecce sponsus venit, exite obviam ei. Egre dior, & exeo de terrâ meâ, & terrenorum amore, de cognatione meâ, & sensualitate, de domo patris mei, ut inveniam te, & deosculer te foris, & in medio cordis mei te amplectar. Fratrem meum sugentem ubera matris mei, &c. Abnego meipsum ut sequar te iam nunc toto corde meo.

Applicatio
ad Cômunionem.

Cant. 8.

Obsecro te, trahere me post te, & da te mihi, & suscipe me. Ecce enim reliqui iam omnia, & sequor te: quid ergo erit mihi, aut quid quero? Te, Domine **JESU**, te solum, dum inveniri potes, & amarissimè doleo de peccatis, & amantissimè sequor & deosculor vestigia pedum tuorum. Vtinam, utinam dicere queam, verè Dominus est in loco isto, corde meo, & ego nesciebam; vel cum Petro: Nunc scio verè quia misit Dominus Angelum suum, & liberavit me de manu Herodis, & de omni expectatione inimicorum meorum! Vtinam intelligere possim, Domine Deus meus, quod non sunt condignae passionibus hujus temporis ad futuram gloriam que revelabitur in nobis. Nam expectatio creaturae revelatione filiorum Dei expectat: vanitati enim subjecta est creatura non volens; sed propter eum qui subiecit eam in spe, id est, in te Domine. Id enim quod in presenti est momentaneum, & leve tribulationis nostra, supra modum in sublimitate, aeternum gloriae pondus operatur in nobis, propter quod omnis creatura ingemiscit, & parturit usque adhuc; non solum autem ipsa, sed & nos ipsi primitias spiritus habentes; & ipsi intra nos gemimus, adoptionem filiorum tuorum expectantes, redemptionem corporis nostri, & adventum tuum optatissimum & desideratissimum. Quando venies & consolaberis me, lux mea, spes mea?

Act. 17.

Rom. 8.

2. Cor. 17.

Rom. 8.

O quando apparebit illa dies aeternitatis, in quâ momenta, singula haec aeternitatem fecisse videbimus!

D d

in

1. Pet. 1. *in te modicum si nunc oportet contristari, ut tribulatio nostra multò preciosior auro inueniatur in gloriam & laudem tuam! & omne bonum! O quàm apparebit tunc preciosum tempus, quo aternitas potuit & tu omne bonum comparari; quàm brevis hora vita nostra, quàm brevis labor, quàm preciosus hora quadrans, qui jam sepè abit in otia, in malitiam, in fabulas! volat verbum irrevocabile, volat tempus irremeabile: nec advertit insipiens quid amittat; libet fabulari, dicit, donec hora prætereat. O donec prætereat hora, quam tibi ad agendam pœnitentiam, ad obtinendam veniam, ad acquirendam gratiam, ad promerendâ gloriam miseratio Conditoris indulget! donec transeat tempus, quo divinam propitiare debueras pietatem, properare ad Angelicam societatem, si spirare ad amissam hereditatem, excitare remissam voluntatem, flere admissam iniquitatem. Omnia tempus habent, & suis spatii transeunt universa sub calo; nunc tempus flendi, pòst erit tempus ridendi; nunc tempus plangendi, pòst erit tempus saltandi; nunc tempus belli, pòst erit tempus pacis; nunc tempus odii (nisi enim qui oderit animam suam, tuus esse, ô dulcissime IESU, non potest) sed pòst erit tempus dilectionis. Imò iam est, à summo enim calo egressio amoris tui, & non est qui se abscondat à calore eius. Utinam ergo ab hoc momento in aeternum te amem toto corde, & me oderim! utinam nihil amem extra te! utinam sis mihi omnia in omnibus, & laudem nomen tuum magnum in saculum, & in saculum sæculi. Amen.*

Praxis pro temporis ratione habendâ.

- Salutis est prima cura.* PRIMÒ considera, quæ tempora tibi commodiora rebus gerendis, & ante omnia salutis negotio procurando, atque attende ne rebus nihili tempus optimum, orationi & salutis negotio id tribuas, quod illis incommodum. Ita, eheu! quotidie fieri videmus, optimam vitæ partem mundo ac vanitati tribui, optimam diei, effectum corpus, deteriora tempora senectutis pietati adscribi. Respub. geritur in flore ætatis, negotium salutis in declivi. Quid verò tibi potiùs, salvum, an bonum esse cives? Distribuat ergo sibi quisque annos, dies, horas, nec fortuito vitam agat, sed decreto. Ille inter otiosos ac inertes numeratur, qui si fortè se benè gerendæ rei occasio obtulerit, rectè faciat. Dividendum autem ita tempus est, ut Primò ea ad quæ obligamur, id est, quæ ad salutem spectant, tractemus, de
- Vita ordinanda est & quomodo.*
- divino

divino cultu, oratione, Missæ sacrificio, lectione piâ, examine
conscientiæ. Secundò, quæ his proxima sunt curemus, qualia
ta quæ ad statum & officium nostrum pertinent, artificium &
laborem: natus est enim homo ad laborem, sicut avis ad vo-
landum; Tertio, quæ ad familiam; Quarto, quæ ad honestam
recreationem. quod enim caret alterna requie durabile nõ est.

Iob. 1.

Secundò, singulis mensibus rationem temporis subducas, &
considera, an meliori, an fructuosiori occupationi illud im-
pendere non possis. occupationes enim variæ; aliæ animæ, ut
sunt oratio, studium varium, lectio; aliæ corporis, ut sunt arti-
ficiorum exercitatio, item equitatio, venatio, luctatio, & re-
creatio; aliæ rei familiaris, ut sunt plantatio, ædificatio mode-
rata, instauratio; aliæ reipublicæ; alia denique omnium gravis-
sima, præparatio ad mortem. huc enim omnia diriguntur,
dies, anni, lustra, & omnis exercitatio.

*Ratio tem-
poris subdi-
cenda singu-
lis mensibus.*

*Præparatio
ad mortem.*

Dignatus es, ut supr. pag. 10.

JACVLATORIÆ.

*Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis: abjiciamus 2 Corint. 6:
ergò opera tenebrarum.*

*Frates, hora est jam nos de somno surgere: nunc enim propior est no- Rom. 11.
stra salus. quàm cùm credidimus.*

*Quodcumque potest facere manus tua, instanter operare; quia nec Eccl. 9.
opus, nec ratio, nec sapientia, nec scientia erunt apud inferos; quò
tu properas.*

*Operamini dum lucem habetis: venit enim nox, quando nemo potest Ioan. 9.
operari.*

Ambulate dum lucem habetis, ut non vos tenebra comprehendant. Ioan. 12.

CAPVT XXVII.

*Meditatio de Monitore aliquo eligendo, auxilio
magno in viâ Dei.*

ITA à Domino comparatum est in hâc virâ & viâ; ut *Monitoris
utilitas.*
nemo sibi dux esse possit, nemo inniti prudentiæ
sine: ideoque nullum subsidium suavius ac utilius ab
his quæ foris sunt accipi potest, quàm amicus fidelis &
monitor.

COMPOSITIO LOCI erit, speculari mundum plenum
erroribus, & erronibus ac vanitate, coram Deo nostro.

ORATIO. ut supra.

D d 2

PVN-